

בעניינו של הסטודנט: ת.ז.

תיק תביעה 6-26

הכרעת דין מיום 19/02/2026

1. **פרטי התביעה:**

התלמיד חשוד כי בתאריך 21.1.26 ניגש לד"ר רות רוטנברג, מרצה בחוג אנגלית לאחר שזו פסלה עבודה שהגיש לה חברו של התלמיד התקרב לשולחנה פנה אליה ושאל אותה: "מה זה הציונים האלה". המרצה ביקשה ממנו שייצא מהכיתה והתלמיד בתגובה החל לצעוק עליה ואמר לה "את תדברי אליי בכבוד, את לא יודעת מי אני, את תעשי מה שאני אומר לך". המרצה נאלצה לקרוא לביטחון ובינתיים התלמיד עזב את הכיתה.

פרוט סעיפי עברות המשמעת המיוחסות לנתבעת:

תקנון משמעת תלמידים (חדש):

סעיף 2 – התנהגות הפוגעת באוניברסיטה ובעובדיה.

2. **הממצאים:**

בפתח הדיון הגיע עד לא צפוי, הסנגור טוען שהוא נכח בכיתה בזמן האירוע. המרצה טוענת שלא ראתה את העד בכיתה בעת האירוע. לאחר בחינת הנושא החלטתי לפעול על פי התקנון הדורש להודיע על כך 5 ימים לפני הדיון ולא אפשרתי את כניסתו של העד לדיון. לאחר שהתביעה הציגה את טיעוניה, התובע לא מודה באשמה.

המרצה טוענת שהיא לא מכירה את הסטודנט, הנתבע, למעשה היא פסלה פרויקט של ארבעה משתתפים בקורס שלה לאור שימוש לא מושכל ב AI. הפסילה התחרשה שבוע לפני האירוע, קבוצה של 4 סטודנטים הציגה פרזנטציה, והמסמך שהוגש למרצה היה מבוסס כולו על בינה מלאכותית. המרצה העבירה למחרת את הפרויקט לראש היחידה ולאחר בדיקתה הוחלט לפסול את הפרויקט. המרצה הודיעה במייל לכלל חברי הקבוצה שהציון הנו 0 על העבודה. חשוב לציין שאחוז הפרויקט בציון הסופי יכול להשפיע על הציון הסופי ואף לכישלון בקורס.

המרצה ציינה שלאחר שליחת המייל חברי הקבוצה ביקשו סליחה ואפשרות לתקן, אולם היא החליטה לא לאפשר זאת, שוב בהתייעצות עם ר' היחידה. חברי הקבוצה ביקשו שיחה עם אמה ר' היחידה. לא נקבעה פגישה והמרצה החליטה לא לקבל תיקון.

לטענת המרצה שבוע לאחר מכן, ביום חמישי, היא הגיעה כמה דק' לפני השיעור לכיתה, חלק מחברי הקבוצה המדוברת כבר היו בכיתה כולל חברו של הנתבע א'. הנתבע נכנס לכיתה ונעמד ליד השולחן של המרצה יחד עם אחד מחברי הקבוצה (א'), א' לא דיבר. הנתבע מנהל שיח לא נעים, המרצה ציינה שהיא הרגישה שהיא צריכה לתת דין וחשבון. לטענתה ההתנהגות לא מותאמת. המרצה שאלה מה הוא רוצה למה לתת לו דין וחשבון וביקשה שיצא מהכיתה. היא לא הבינה את האירוע. הוא אמר שאדבר אליו בכבוד, יפה. הוא לא רצה לצאת מהכיתה ולכן המרצה החליטה לקרוא לביטחון.

המרצה פנתה לאחראי הביטחון ודיווחה על האירוע, הוא אמר אם יש בעיה שתעדכן אותו. המרצה חזרה לכיתה והנתבע לא היה. היא התכוונה לפתוח את השיעור ובשלב הזה ר' היחידה אמה הצטרפה לשיעור כדי לדבר עם הקבוצה שהפרויקט שלה נפסל. התחילה שיחה ועלה האירוע. בשלב מסוים ס', סטודנטית הלומדת בקורס, עדכנה את אמה שהמרצה לא נראית טוב. בהמלצתה של ר' היחידה ס' והמרצה ירדו לביטחון לדווח על האירוע ולפתוח תלונה.

לטענת ס' היא הייתה במדשאה ב 12, היא ראתה את המרצה נכנסת לכיתה, שמעה צעקות ומהומה, שמעה שיח בין המרצה לגבר. ס' עמדה בפתח הדלת של הכיתה. היא ראתה את הנתבע שאמר למרצה את יודעת מי אני, את תדברי אליי בכבוד, את תעשי מה שאני אומר לך. המרצה אמרה לו לצאת או שתקרא לביטחון. לאחר שהוא לא יצא מהכיתה המרצה יצאה מהכיתה וקראה לנציג מוקד לביטחון. בשלב הזה הנתבע יצא מהכיתה.

לטענת ס', המרצה הייתה נסערת, היא שאלה את הקבוצה האם זה מקובל שככה יפנו אליה. היא ביקשה את שמו וציינה שהיא תעביר את המידע למוקד ביטחון. היה כאוס מצד הקבוצה שסירבה לתת פרטים. המרצה הייתה בשלב הזה נסערת. ר' היחידה נכנסה לכיתה, ושוחחה על

העבודה שהקבוצה הגישה.

המרצה התמוטטה וסיפרה לר' היחידה מה קרה. הקבוצה צעקה על ר' היחידה. המרצה לא יכלה לעמוד, ר' היחידה שאלה למה היא לא הולכת לביטחון. המרצה ציינה שהם לפני בחינה ולכן היא רצתה לקיים את השיעור. לטענת ס' היא פנתה לחברי הקבוצה וציינה שלא ראוי לדבר כך. בשלב הזה ס' הותקפה מילולית על ידי חברי הקבוצה והיא החליטה לפנות לביטחון ובמקביל הגישה תלונה למשטרה כנגד חברי הקבוצה (ולא כנגד הנתבע).

לטענת מאור הסנגור הוא קיבל את התיק אתמול, מישהו אחר טיפל בתיק. לכן ביקש לצרף עד באיחוד.

לטענתו הנתבע היה בספרייה, ציין שחברו א' איבד הכרה בספרייה, המטען שלו היה אצל א' בכיתה של רות. הוא הגיע לכיתה לקחת את המטען. הוא לא סטודנט בכיתה. א' עם עברית לא טובה והוא ביקש מהנתבע שידבר בשמו עם המרצה.

לטענת הנתבע, חברי לא מדבר עברית, ביקש ממני לגשת למרצה ולשאול אותה למה היא פסלה את העבודה. לטענתו הוא ניגש בנימוס למרצה הציג את עצמו ואמר שהוא בא לדבר בשמו של חברו. המרצה צעקה עליו שלא יתערב ושיצא מהכיתה. היא אמרה שתקרא לביטחון והוא טוען שיצא מהכיתה.

כל החלק של האיומים לטענם לא היה ולא נברא. רק כשהיא צעקה עליו הוא ביקש שתדבר אליו בכבוד. הוא נשאר כמה דק'. לטענתו לא ברור מה ס' שמעה, איומים לא היו. לטענתו הבקשה של א' התקבלה רק כשהוא נכנס לכיתה. הוא ידע שפסלו לו את העבודה.

התובעת טוענת שמשו לא מסתדר, אם א' היה בספרייה והתעלף איך הוא נכנס לכיתה. "למה אנחנו פה, למה המרצה טוענת את טענותיה, למה היא הגיעה למצב של הגשת תלונה בביטחון ולמשטרה?".

לטענת הסנגור, ס' שמעה צעקות אך לא ראתה מי צעק.

ביחס לאירוע במוקד הביטחון – לטענת הנתבע, א' התקשר אליי וביקש שאגיע למוקד הביטחון כי ממתין שם קצין משטרה. הגעתי למוקד היה איש ביטחון וקצין משטרה. המרצה לא הייתה שם רק ס' נכחה במקום. הקצין שאל אם זה התלמיד שאיים עלייך, ס' ענתה שהיא לא מכירה אותו כשהוא יצא מהכיתה אני נכנסתי. הקצין אמר לו שזו בעיה של האוניברסיטה, אחראי הביטחון אמר שהוא מוותר לו ובפעם הבאה הוא יעלה אותו לוועדת משמעת ולכן הוא הופתע לקבל הזימון לוועדת משמעת.

הנתבע לא הביע בשלב זה חרטה ורצון להתנצל. הלך לכיתה ולא ראה את המרצה בכיתה. חברי אמר שהוא ידבר בשמי.

לטענת המרצה היא הייתה כנראה בחדר הסמוך, במוקד ביטחון יש שני חדרים, יחד עם ר' היחידה. עוד ציינה המרצה כי ניסו לאתר את הנתבע מעל לשעה. התלונה של ס' אינה כלפי הנתבע, התלונה שלה כלפי החברים לכיתה שאיימו עליה. המרצה מציינת כי היא חשה שזה לא מותאם, הרגישה שחדרו למרחב האישי שלה, שלסטודנט אין גבולות. התחושה שלה הייתה שעומד מולה סטודנט בלי עכבות ולכן התעקשה להגיש תלונה. עוד ציינה המרצה כי הטענה שא' אינו דובר עברית מנוגדת לאירוע שהתרחש כמה ימים לאחר מכן בעת פתיחת מחברות הבחינה אליה הוא הגיע והבין מעולה עברית.

התביעה דרשה להטיל על הנתבע את העונשים הבאים: נזיפה חמורה, מכתב התנצלות, קנס כספי ע"ס 1,500 ש"ח, הרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר.

הסנגור – לא הייתה כוונה לאיים, יכול להיות שהנתבע הובן לא טוב. הוא מוכן להתנצל ומוכן לכתוב מכתב התנצלות למרות שהוא כופר בכל האשמות. הוא מבקש להתחשב ולא להטיל את הקנס הכספי, מבקש לא להפעיל עונש זה כי זה בעייתי לו.

לאחר שמיעת כל הצדדים ובחינת כל הראיות, אני סבורה כי התנהגותו של הסטודנט מהווה פגיעה חמורה ביותר של תקנון משמעת התלמידים ואף את הקוד האתי של האוניברסיטה האומר כי "

הסטודנטים יות יתנהלו עם המרצים וות החוקרים וות, הסגל המנהלי ועמיתיהם.ן לספסל הלימודים בהגינות ובכבוד ויתרמו את חלקם.ן לסביבה לימודית פתוחה, חיובית ופורייה".

במקרה שלפנינו, הסטודנט גרם למרצה להרגיש מאוימת במקום עבודתה, מקום האמור להעניק לה תחושת ביטחון ו wellbeing. במקום המרצה חשה שחדרו למרחב האישי שלה ותקפו אותה מילולית עד שנאלצה לגשת ולהגיש תלונה במוקד ביטחון ואף לקרוא למשטרה בנושא. אל מול זה הסטודנט לא לקח אחריות ולא הביע חרטה. הבעת החרטה שלו כמו גם ההצהרה כי יתנצל הגיעה רק במהלך וועדת משמעת. טענותיו של הסנגור כי זוהי תחושה סובייקטיבית של המרצה אינה עולה בקנה אחד עם העדות של ס' ועם ההנחיה של ר' היחידה שלה, שראו את סערת הרגשות בה היא נמצאת, לגשת להגיש תלונה במוקד ביטחון ואף לקרוא למשטרה.

יש להטיל, במקרה זה, עונש שיישקף את חומרת העבירה. יודגש כי אין לקבל סוג התנהגות זו ורוח תקנון המשמעת, הקוד האתי והחלטות סנאט האוניברסיטה עומדות בניגוד גמור לדרך שבה נהגה הסטודנט.

גזר הדין

הנני גוזרת על הנתבע את העונשים הבאים :

11.2 - נזיפה חמורה

11.3 - מכתב התנצלות

11.6 קנס כספי ע"ס 1,500 ₪

12.5 הרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר.

הנני מודיעה בזאת לסטודנט על זכויותיו לערער לוועדת הערעורים.

הפוסקת ד"ר ואלרי איסק

19.2.26

תאריך